

И наистина нищо друго сѣ не мѣчи дѣволътъ да извърши сѣ по-голѣмъ трѣдъ, колкото да махне отъ Христовата Черква Евангелската проповѣдь, и да прогони отъ гдѣто и да сѣ намиратъ Евангелскыты учителие, и проповѣдници; и защо ли? раздѣйте го. Слѣдчиласѣ едно време голѣмы свойща, и крвопролитіа междѣ Македонциты, и Итинаниты до толкосъ, щото сѣ завздила междѣ двата народа смъртна вражда. Филипъ, Македонскыятъ царь толко мѣжественъ въ боеветы, колкото хытръ въ свѣта си, провожда посланници до Итинаниты, на които было додѣло вѣкы да проливатъ толко много крвъ, и да разсыватъ имоты, и имъ пише тѣй: о мѣжіе Итинане, ако искате да престане воатъ, и да свържемъ миръ по междѣ насъ, азъ искамъ да сторите тѣй: да изгоните отъ града ви сичкыты вѣтїи (риторы). Тѣ сѣ дѣто сѣ многорѣчіето си повдигатъ народа на оржїе, сѣйтъ сѣблазни, възпалватъ воатъ, и ставатъ причина на сичкыты злы приключенїа въ войната. Итинанети сѣ измамили сѣ това, и авїе издали една заповѣдь, за да сѣ проведатъ на заточенїе сичкыты ритори. Но славныты отъ тѣхъ сѣ били тогасъ Аристидъ, Фокіонъ, и Димостенъ, който, като излѣзълъ дързновенно предъ народа, изрѣкълъ слѣдѣющето слово: о мѣжіе Итинейскы, азъ виждамъ, че сте готови, да испълните Филипповата вола, и ный смы готови да сѣ покоримъ на вашето повелѣнїе; ный трзгнѣваме, нъ отъ ревность, комото имамы за отечеството наше, ный искамы да ви прикажемъ една вѣсна: Взлѣзтъ проводилъ до овциты представители, да имъ кажѣтъ, че, ако искатъ да имѣтъ миръ, нѣка изгонѣтъ отъ кошарата си кѣчетата, защото лѣжѣтъ, и докарватъ смѣтнїи; овциты прїелы на взлѣзѣтъ предложенїето, и рѣшили сѣ общо сѣгласїе, да ги изгонѣтъ. Въ томъ слѣчай едно отъ по-старыты кѣчета, казало тѣй: о овци заблѣждены, кый не разбырате причината, за комото иска взлѣзѣтъ да на махнете; неговата цѣль не е да сключите миръ, нъ повѣче да останете безъ пазачи, а той да намира време, да дохѣжда нощѣ да ви граби, и да ва издада една по една. Овциты размыслилы добръ за тѣй нѣщо, и оставили кѣчетата въ кошарата. Мѣжіе Итинейскы, Филипповата цѣль не е да сключи миръ сѣ васъ, нъ повѣче да останете безъ бранители, безъ насъ риторыты, които говоримъ, които сказвамы словеса, които выкамы, които сѣбѣждамы градоначалнициты да сѣ събиратъ на свѣтъ, които повдигамы народа на оржїе, които